

सर्वोच्च ब्राह्मण कुलको लाज राख

आज बापदादा सर्व स्नेही र मिलनको भावनावाला श्रेष्ठ आत्माहरूलाई देखिरहनु भएको छ। बच्चाहरूको मिलन भावनाको प्रत्यक्षफल बापदादालाई पनि यस समय नै दिनु छ। भक्तिको भावनाको फल डाइरेक्ट सम्मुख मिलन मिल्दैन। तर यहाँ एक पटक परिचय अर्थात् ज्ञानको आधारमा बाबा र बच्चाको सम्बन्ध जुट्यो। यस्ता ज्ञान स्वरूप बच्चाहरूलाई अधिकारको आधारमा शुभ भावना, ज्ञान स्वरूप भावना, सम्बन्धको आधारमा भावनाको फल सम्मुख बाबालाई दिनु नै पर्छ। आज यस्ता ज्ञानवान मिलनको भावना स्वरूप आत्माहरूसँग मिल्नको लागि बापदादा बच्चाहरूको बीचमा आउनु भएको छ। कति ब्राह्मण आत्माहरू शक्ति स्वरूप बनेर, महावीर बनेर सदा विजयी आत्मा बन्न वा यति हिम्मत राख्नमा स्वयंलाई कमजोर पनि सम्झन्छन् तर एक विशेषताको कारण विशेष आत्माहरूको लिस्टमा आएका छन्। कुनचाहिँ विशेषता? केवल बाबा राम्रो लाग्छ, श्रेष्ठ जीवन राम्रो लाग्छ। ब्राह्मण परिवारको संगठन, निःस्वार्थ स्नेहले मनलाई आकर्षित गर्छ। यही विशेषता छ— बाबा मिल्यो, परिवार मिल्यो, पवित्र ठेगाना मिल्यो, जीवनलाई श्रेष्ठ बनाउने सहज सहारा मिल्यो। यसै आधारमा मिलनको भावनामा स्नेहको सहारामा चलिरहेका छन्। तर फेरि पनि सम्बन्ध जोड्नुको कारण सम्बन्धको आधारमा स्वर्गको अधिकार वर्सामा पाइ नै हान्छन् किनकि ब्राह्मण सो देवता, यसै विधि प्रमाण देवपदको प्राप्तिको अधिकार पाइ नै हाल्छन्। सत्ययुगलाई भनिन्छ नै देवताहरूको युग। चाहे राजा होस्, चाहे प्रजा होस्, धर्म देवता नै हुन्छ किनकि जब सर्वोच्च बाबाले बच्चा बनाउनुभयो भने उच्च बाबाका हर बच्चालाई स्वर्गको वर्साको अधिकार, देवता बन्ने अधिकार, जन्म सिद्ध अधिकारमा प्राप्त भइ नै हाल्छ। ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी बन्नु अर्थात् स्वर्गको वर्साको अधिकारको अविनाशी स्टैम्प लाग्नु। सारा विश्वबाट यस्तो अधिकार प्राप्त सर्व आत्माहरूमा कुनै आत्मा मात्र निक्लिन्छन्। त्यसैले ब्रह्माकुमार कुमारी बन्नु कुनै साधारण कुरा नसम्झ। ब्रह्माकुमार कुमारी बन्नु नै विशेषता हो र यसै विशेषताको कारण विशेष आत्माहरूको लिस्टमा आउँछौ। त्यसैले ब्रह्माकुमार कुमारी बन्नु अर्थात् ब्राह्मण लोकको, ब्राह्मण संसारको, ब्राह्मण परिवारको बन्नु। ब्रह्माकुमार कुमारी बनेर यदि कुनै पनि साधारण चलन वा पुरानो चाल चल्छौ भने केवल आफूलाई मात्र नोक्सान पुग्दैन किनकि एकलो ब्रह्माकुमार कुमारी छैनौ, ब्राह्मण कुल पूरै छ। स्वयंको नोक्सान त गर्छौ नै, साथै कुललाई बदनाम गर्ने बोझ पनि आत्मामाथि चढ्छ। ब्राह्मण लोकको लाज राख्नु, यो पनि हर ब्राह्मणको कर्तव्य हो। जस्तै लौकिक लोकलाजको कति ध्यान राख्छन्। लौकिक लोकलाज पद्मा-पद्मपति बनेपछि पनि कहीं बञ्चित गरिदिन्छ। स्वयं अनुभव पनि गर्छौ र भन्छौ पनि— चाहना त धेरै छ तर लोकलाजलाई निभाउनु पर्छ। यस्तो भन्छौ नि। त्यसैले जुन लोकले अनेक जन्मको प्राप्तिबाट बञ्चित गर्छ, वर्तमान हीरा जस्तो जन्म कौडी समान व्यर्थ बनाउँछ, यो राम्रोसँग जानेका पनि छौ फेरि पनि त्यस लोक-लाजलाई निभाउनमा राम्रोसँग ध्यान दिन्छौ, समय दिन्छौ, एनर्जी लगाउँछौ। अब के यस ब्राह्मण लोक-लाजको कुनै विशेषता छैन होला! त्यस लोक-लाजको पछाडि आफ्नो धर्म अर्थात् धारणा र श्रेष्ठ कर्म यादको, दुवै नै धर्म र कर्म छोडिदिन्छौ। कहिले वृत्तिको परहेजको धारणा अर्थात् धर्मलाई छोडिदिन्छौ, कहिले

शुद्ध दृष्टिको धर्मलाई छोडिदिन्छौ। कहिले शुद्ध अन्नको धर्मलाई छोडिदिन्छौ। फेरि आफूले आफैंलाई श्रेष्ठ सिद्ध गर्नको लागि कुरा धेरै बनाउँछौ। के भन्छौ— गर्नु नै पर्छ! सानो कमजोरीले सदाको लागि धर्म र कर्मलाई छुटाइदिन्छ। जसले धर्म र कर्मलाई छोडिदिन्छ, उसलाई लौकिक कुलमा पनि के मानिन्छ? थाहा छ हैन! यो कुनै साधारण कुलको धर्म र कर्म होइन। ब्राह्मण कुल सर्वोच्च चोटीवाला कुल हो। त्यसैले कुन लोक वा कुन कुलको लाज राख्नु छ! कति राम्रो-राम्रो कुरा सुनाउँछन्— मेरो इच्छा थिएन तर कसैलाई खुशी गर्नको लागि गरें! के अज्ञानी आत्माहरू कहिल्यै सदा खुशी रहन सक्छन्! यस्तो अहिले खुशी, अहिले नाराज रहने आत्माहरूको कारण आफ्नो श्रेष्ठ कर्म र धर्म छोडिदिन्छौ? जो धर्मको छैन, ऊ ब्राह्मण दुनियाँको होइन। अल्पज्ञ आत्माहरूलाई खुशी गन्थौ तर सर्वज्ञ बाबाको आज्ञाको उल्लंघन गन्थौ नि! त्यसैले पायौ के र गुमायौ के! जो लोक अब खतम हुँदैछ। चारैतिर आगोको दाउरा जम्मा भएको छ। दाउरा अर्थात् तयारी। जति सोच्छन् यी दाउरालाई अलग-अलग गरेर आगोको तयारीलाई समाप्त गरिदिऊँ, त्यति नै दाउराको थुप्रो अग्लो हुँदै जान्छ। जस्तै होलिकालाई जलाउँदा ठूला देखि साना-साना बच्चाहरूले पनि दाउरा जम्मा गरेर ल्याउँछन्। नपाए घरबाट नै लिएर आउँछन्। सोख हुन्छ। त्यसैगरी आजकल पनि हेर सानो-सानो शहर पनि धेरै सोखले सहयोगी बनिरहेका छन्। यस्तो लोकको लाजको लागि आफ्नो अविनाशी ब्राह्मण सो देवता लोकको लाज बिसिन्छौ! कमाल गछौं! यो निभाउनु हो या गुमाउनु हो? त्यसैले ब्राह्मण लोकको पनि लाज स्मृतिमा राख।

कति बच्चाहरू धेरै होसियार छन्, आफ्नो पुरानो लोकको लाज पनि राख्न चाहन्छन् र ब्राह्मण लोकमा पनि श्रेष्ठ बन्न चाहन्छन्। बापदादा भन्नुहुन्छ— लौकिक कुलको लोकलाज ठीकै छ निर्वाह गर, त्यसको मनाही छैन तर धर्म कर्मलाई छोडेर लोकलाज राख्नु यो गलत हो। र, फेरि होसियारी के गर्छन्? सम्झन्छन् कसलाई के थाहा! बाबा त भन्नुहुन्छ नै— म जानी-जाननहार होइन। निमित्त आत्माहरूलाई पनि के थाहा? यस्तो त चलिहाल्छ। यसरी चल्दै मधुबनमा पनि पुग्छन्। सेवाकेन्द्रहरूमा पनि आफूले आफैंलाई छिपाएर सेवामा प्रसिद्ध पनि बन्छन्। थोरै सहयोग दिएर सहयोगको आधारमा धेरै राम्रो सेवाधारीको टाइटल पनि खरीद गर्छन्। तर जन्म-जन्मको श्रेष्ठ टाइटल सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी... यो अविनाशी टाइटल गुमाइदिन्छन्। त्यसैले यो सहयोग दिएनौ, ‘भिन्न एक बाहिर दोस्रो’ यस धोकाद्वारा बोझ उठायौ। सहयोगी आत्माको सट्टा बोझ उठाउनेवाला बन्यौ। जति नै होसियारीले स्वयंलाई चलाऊ तर यो होसियारी चलाउनु, चलाउनु होइन, चिल्लाउनु हो। यस्तो नसम्झ— यो सेवाकेन्द्र कुनै निमित्त आत्माहरूको स्थान हो। आत्माहरूलाई त चलाउँला तर परमात्माको अगाडि एकको लाख गुणा हिसाब हर आत्माको कर्मको खातामा जम्मा भइ नै हाल्छ। त्यस खातालाई चलाउन सक्दैनौ। यसैले बापदादालाई यस्तो होसियार बच्चाहरूमाथि पनि दया लाग्छ। फेरि पनि एक पटक बाबा भन्यौ, त्यसैले बाबा पनि बच्चाहरूको कल्याणको लागि सदा शिक्षा दिइ नै रहनुहुन्छ। तर यस्तो होसियार नबन। सदा ब्राह्मण लोकको लाज राख।

बापदादा त कर्म र फल दुवैदेखि न्यारा हुनुहुन्छ। यस समय ब्रह्मा बाबा पनि यसै स्थितिमा छन्। फेरि त हिसाब-किताबमा आउनु नै छ तर यस समय बाबा समान छन्। त्यसैले जो गछौं, जस्तो गछौं आफ्नो लागि नै गछौं। बाबा त दाता हुनुहुन्छ। जब स्वयं नै गछौं र स्वयं नै फल पाउँछौं भने के गर्नुपर्छ? बापदादा वतनमा बच्चाहरूको भेराइटी खेल देखेर मुस्कुराउनु हुन्छ। अच्छा!

यस्ता ब्राह्मण कुलको दीपक, सदा सच्चा लगनद्वारा स्नेही र सहयोगी बन्ने, सदाकालको श्रेष्ठ फल प्राप्त गर्ने, सदा सच्चा बाबाको सच्चा स्नेहमा अल्पकालको प्राप्तिहरूलाई कुर्बान गर्ने— यस्ता स्नेही आत्माहरूलाई, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूसँगः—

१- कर्म बन्धनबाट मुक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि कर्मयोगी बन

सदा हर कर्म गर्दा, कर्मको बन्धनहरूबाट न्यारा र बाबाको प्यारा— यस्तो न्यारा र प्यारा आत्मा आफूलाई अनुभव गछौं? कर्मयोगी बनेर कर्म गर्नेवाला कहिल्यै पनि कर्मको बन्धनमा आउँदैन, ऊ सदा बन्धनमुक्त-योगयुक्त हुन्छ। कर्मयोगी कहिल्यै राम्रो वा नराम्रो कर्म गर्नेवाला व्यक्तिको प्रभावमा आउँदैन। यस्तो होइन— कुनै राम्रो कर्म गर्नेवाला कनेक्शनमा आउँदा उसको खुशीमा आउने अनि कुनै राम्रो कर्म नगर्नेको सम्बन्धमा आउँदा रिसाउने, उसप्रति ईर्ष्या वा घृणा पैदा गर्ने। यो पनि कर्मबन्धन हो। कर्मयोगीको अगाडि जस्तो सुकै आए पनि— स्वयं सदा न्यारा र प्यारा रहन्छ। ज्ञानद्वारा जान्नेछ— यसको यो पार्ट चलिरहेको छ। घृणा गर्नेसँग स्वयं पनि घृणा गर्छ भने यो भयो कर्मको बन्धन। यस्तो कर्मको बन्धनमा आउनेवाला एकरस रहन सक्दैन। कहिले कसको रसमा हुन्छ, कहिले कसको रसमा। त्यसैले राम्रोलाई राम्रो मानेर साक्षी भएर हेर र नराम्रोलाई रहमदिल बनेर रहमको निगाहले, परिवर्तन गर्ने शुभ भावनाले साक्षी भएर हेर। यसलाई भनिन्छ— कर्मबन्धनबाट न्यारा किनकि ज्ञानको अर्थ हो समझ। समझ कुन कुराको? कर्मको बन्धनहरूबाट मुक्त हुने समझलाई नै ज्ञान भनिन्छ। ज्ञानी कहिल्यै पनि बन्धनहरूको वश हुँदैन। सदा न्यारा। यस्तो होइन कहिले न्यारा बन्द्यो अनि कहिले थोरै हलचलमा आयो। सदा विकर्माजीत बन्ने लक्ष्य राख। कर्म-बन्धनजित बन्नु छ। यो बहुतकालको अभ्यास बहुतकालको प्रारब्धको निमित्त बनाउँछ र अहिले पनि धेरै विचित्र अनुभव गर्नेछौ। त्यसैले सदाको न्यारा र सदाको प्यारा बन। यही बाबा समान कर्मबन्धनबाट मुक्त स्थिति हो।

बापदादाले पुराना वरिष्ठ दिदीहरूप्रति बोल्नुभयोः—

यस ग्रुपलाई कुनचाहिँ ग्रुप भनिन्छ? पहिला सुरुमा त आ-आफ्नो नाम रह्यो, अहिले कुनचाहिँ नाम दिन्छौ? सदा बाबाको संगमा रहने, सदा बाबाको राइट हेन्ड। यस्तो ग्रुप हौ नि! बापदादाले पनि भुजाहरू बिना यति ठूलो स्थापनाको कार्य कसरी गर्न सक्नुहुन्छ? त्यसैले स्थापनाको कार्यको विशेष भुजा हौ। विशेष भुजा राइट हेन्ड हुन्छ। बापदादा सदैव आदि रत्नहरूलाई रियल गोल्ड भन्नुहुन्छ। सबै

आदि रत्न विश्वको स्टेजमा विशेष पार्ट खेलिरहेका छौ। बापदादा पनि हरेक विशेष आत्माको विशेष पार्ट देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। पार्ट त सबैको भेराइटी छ नि! एकनाश त हुन सक्दैन तर यति अवश्य हो— आदि रत्नहरूको विशेष ड्रामा अनुसार विशेष पार्ट छ। हरेक रत्नमा विशेष विशेषता छ, जसको आधारमा नै अधि बढि पनि रहेका छौ र सदा बढिरहनेछौ। त्यो कुनचाहिं विशेषता हो? यो त स्वयंले पनि जान्दछौ र अरूले पनि जान्दछन्। विशेषता सम्पन्न विशेष आत्मा हौ।

बापदादा यस्ता आदि रत्नहरूलाई लाख-लाख बधाई दिनुहुन्छ किनकि आदिदेखि सहन गरेर स्थापनाको कार्यलाई साकार स्वरूपमा वृद्धि गराउने निमित्त बनेका छौ। जसले स्थापनाको कार्यमा सहन गरे, त्यो अरूले गरेका छैनन्। तिम्नो सहनशक्तिको बीजले नै यो फल पैदा भएका हुन्। बापदादाले आदि मध्य अन्त्यलाई देख्नुहुन्छ— हरेकले के-के सहन गरेका छन् र कसरी शक्ति रूप देखाएका छन्। सहन पनि खेल-खेलमा गन्थौ। सहनको रूपमा सहन गरेनौ, खेल-खेलमा सहनको पार्ट खेल्ने निमित्त बनेर आफ्नो विशेष हीरो पार्ट निश्चित गन्थौ, त्यसैले आदि रत्नहरूको यो निमित्त बन्ने पार्ट बापदादाको सामुन्ने रहन्छ। यसको फलस्वरूप तिमी सबै आत्माहरू सदा अमर छौ। बुझ्यौ आफ्नो पार्टलाई? जति नै कोही अगाडि जाओस् तर फेरि पनि... फेरि पनि भनिन्छ। बापदादालाई पुरानो वस्तुको मूल्य थाहा छ। बुझ्यौ? अच्छा!

प्रश्न:— संगमयुगी ब्राह्मण बच्चाहरू कुन कर्तव्यमा सदा तत्पर रहनुपर्छ?

उत्तर:— समर्थ बन्नु छ र अरूलाई पनि समर्थ बनाउनु छ— यसै कर्तव्यमा सदा तत्पर रहनु छ किनकि व्यर्थ त आधाकल्प गन्थौ। अहिले समय नै हो समर्थ बन्ने र बनाउने। त्यसैले व्यर्थ संकल्प, व्यर्थ बोल, व्यर्थ कर्म सबै समाप्त, फुल स्टप। पुरानो खाता समाप्त। जम्मा गर्ने साधन नै हो— सदा समर्थ रहनु किनकि व्यर्थबाट समय, शक्ति र ज्ञानको नोक्सान हुन्छ।

वरदान:— कुनै पनि कार्य गर्दा सदा दिलतख्तनशीन रहने बेफिक्र बादशाह भव

जो सदा बापदादाको दिलतख्तनशीन रहन्छ, ऊ बेफिक्र बादशाह बन्छ किनकि यस तख्तको विशेषता हो— जो तख्तनशीन हुन्छ, ऊ सबै कुरामा बेफिक्र हुन्छ। जस्तै आज पनि कुनै-कुनै स्थानलाई विशेष कुनै न कुनै नवीनता, विशेषता मिलेको छ। दिलतख्तको विशेषता हो— फिक्र आउन सक्दैन। यो दिलतख्तलाई वरदान मिलेको छ, त्यसैले कुनै पनि कार्य गर्दा सदा दिलतख्तनशीन रहने गर।

स्लोगन:— नम्बर अगाडि लिनको लागि स्नेह र सहयोगको साथ-साथै शक्ति रूप धारण गर।